

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL C SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

Dosar nr. 4493/311/2015

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 26 Februarie 2016

Completul compus din:

PREȘEDINTE- R.E.C.

Judecător M.M.E.

Grefier L.M.P.

Ministerul Public reprezentat de I.S. procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel C

Pe rol, soluționarea apelului declarat de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA S. și inculpat V.N. împotriva sentinței penale nr. 710 din 08.10.2015, pronunțată de Judecătoria S, având ca obiect refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice (art.337 NCP).

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns apelantul inculpat VN, asistat de avocat RM, desemnat din oficiu, în substituție pentru avocat SV.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Avocat RM pentru apelant inculpat depune la dosar note de ședință cu privire la propunerea de sesizare a ICCJ.

Instanța pune în discuție admisibilitatea sesizării ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea problemei: dacă, în aplicarea disp.art. 5 Cod penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, conform art. 86/1 Cp. anterior și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit disp.art. 16 alin.1 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 86/4 alin.1 Cod penal anterior sau conform art. 96 alin. 4 și 5 Cp actual.

Reprezentantul Parchetului, având cuvântul, arată că în speță sunt îndeplinite condițiile pentru admisibilitate, există o cauză în curs de judecată, instanța este competentă cu soluționarea cauzei, iar soluționarea fondului cauzei depinde de dezlegarea problemei supusă atenției; apreciază că instanța supremă nu s-a mai pronunțat pe o chestiune asemănătoare, fiind îndeplinite condițiile pentru formularea întrebării.

Avocat RM, având cuvântul, arată că este admisibilă sesizarea, fiind îndeplinite condițiile legale.

Instanța constatând că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prev. de art. 475 Cpp, privind sesizarea ICCJ, acordă cuvântul părților asupra chestiunii de fond asupra căreia se solicită pronunțarea un ei hotărâri prealabile.

Reprezentantul Parchetului, având cuvântul, arată că stabilirea și executarea pedepsei se realizează potrivit disp.art. 16 din Legea 187/2012 rap.la art. 86 ind. 4 al.1 Cp anterior, rațiunea argumentelor sunt cele reținute în Decizia ICCJ nr. 13/2015, care se aplică pentru identitate de rațiune juridică; examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel B, care a stat la baza pronunțării deciziei nr. 13/2015, ar rezulta ca legiuitorul a omis să facă referire și la revocarea suspendării sub supraveghere, astfel ca reținerea trebuia să fie aceeași ca și în cazul suspendării. Situația trebuia să fie similară și în cauza dedusă judecății.

Avocat RM, având cuvântul, arată că ar trebui avute în vedere disp.art. 16 al.2 din Legea 187/2012 și efectele suspendării potrivit legilor succesive, precizând că ar apărea o discriminare între inculpații care au beneficiat de disp.art. 81 Cp. și cei care au beneficiat de art. 86 ind. 1 Cp. Apreciază că dacă legiuitorul ar fi dorit, ar fi făcut această mențiune și în cazul suspendării sub supraveghere, iar legea ar trebui interpretată ca lege favorabilă cu trimitere la art. 96 Cp în vigoare, arătând că există cele două decizii ale Curții Constituționale referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a disp. art. 15 din Legea 187/2012. Solicită aplicarea dispozițiilor din noul Cod penal, legea penală mai favorabilă fiind pluralitatea intermediară cu consecința contopirii.

Inculpatul arată că își însușește concluziile apărătorului său.

CURTEA

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

I. **Obiectul pe scurt al cauzei.**

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă T.O. nr. 253/P/2015 înregistrat pe rolul Judecătoriei S.sub nr. XXXX, a fost trimis în judecată în stare de arest în altă cauză, inculpatul V N pentru infracțiunea de refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice, faptă prev. și ped. de art. 337 din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

În actul de sesizare s-a reținut, în fapt, că la data de 22.01.2014, în jurul orelor 04:30, inculpatul VN a condus autoturismul marca xxxx, cu nr. de înmatriculare xxxx, pe strada C din S, și a refuzat să se supună prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei.

Înainte de a fi începută cercetarea judecătorească, a fost audiat inculpatul care a recunoscut în totalitate faptele reținute în sarcina sa, nu a contestat probele administrate la urmărirea penală și a fost de acord ca în măsura în care va fi găsit vinovat, să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității. A solicitat aplicarea procedurii abreviate de judecată potrivit art. 374 alin. 4 și art. 375 alin. 1 din Codul de procedură penală cu efectele prevăzute de dispozițiile art. 396 alin. 10 din Codul de procedură penală.

Examinând actele și lucrările dosarului probele administrate în cursul urmăririi penale, precum și cele efectuate nemijlocit în cursul cercetării judecătorești, prima instanță a reținut că

În ziua de 22.01.2014, în jurul orei 04³⁰, organele de poliție rutieră din cadrul Poliției mun. S, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au oprit în trafic autoturismul marca MP, cu nr. de înmatriculare xxx, ce se deplasa pe str. C din mun.S conducătorul autoturismului fiind identificat în persoana inculpatului VN, din com.M, județul O.

La solicitarea legitimă a organelor de poliție, inculpatul a refuzat să fie testat cu aparatul etilotest și de asemenea a refuzat să se deplaseze la spital pentru recoltarea mostrelor de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei, după cum rezultă din procesul-verbal de depistare(fila 6 d.u.p.).

Săvârșirea faptei este confirmată de martorii I V și C I, prezenți la momentul depistării în trafic a inculpatului.

În cursul urmăririi penale, inculpatul VN a recunoscut că la data de 22.01.2014 a consumat băuturi alcoolice, iar în jurul orei 04³⁰ a condus autoturismul proprietate personală, marca M P, cu nr. de înmatriculare xx, pe str. C din mun. S, unde a fost oprit pentru control de un echipaj al poliției rutiere. În ceea ce privește refuzul de recoltare, inculpatul a declarat că nu s-a supus testării și recoltării din cauza stării sale emoționale.

În cursul judecății, inculpatul a recunoscut în totalitate fapta reținută în sarcina sa, solicitând aplicarea procedurii abreviate de judecată potrivit art. 374 alin. 4 și art. 375 alin. 1 din Codul de procedură penală cu efectele prevăzute de dispozițiile art. 396 alin. 10 din Codul de procedură penală.

Întrucât, în cauză, de la săvârșirea infracțiunilor până la judecarea definitivă au intervenit mai multe legi penale, prima instanță a analizat legea incidentă cu privire la acuzația adusă inculpatului, pentru a se aplica legea mai favorabilă.

În examinarea legii incidente cu privire la această acuzație, prima instanță a constatat că de la data săvârșirii infracțiunii(22.01.2014) și până la data judecării prezentei cauze a intervenit o nouă lege penală și, având în vedere conținutul Deciziei Curții Constituționale nr. 265 din 06.05.2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal, a apreciat că în prezenta cauză sunt mai favorabile dispozițiile Noului Cod penal care stabilesc limite de pedeapsă reduse – *pedeapsa închisorii 1 – 5 ani* față de dispozițiile art. 87 alin. 5 din OUG nr. 195/2002 Rep. care stabilesc, pentru fapta săvârșită de către inculpat, pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani.

Analizând latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 337 C. pen., prima instanță a reținut că elementul material constă în acțiunea de refuz al conducătorului unui autoturism de a se supune prelevării de mostre biologice la solicitarea justificată a agentului constator. Acțiunea inculpatului, care în data de 22.01.2014, a condus pe drumurile publice autoturismul marca M P, cu nr. de înmatriculare xx, pe str. C din mun. S, jud. O, iar la solicitarea organelor de poliție a refuzat recoltarea probelor biologice de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei, realizează elementul material al infracțiunii de Refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice, urmarea imediată constând în atingerea adusă relațiilor sociale create în jurul conceptului de siguranță a traficului rutier, valoare socială ocrotită penalmente. Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată rezultă în cauză *ex re*, din însăși săvârșirea faptei.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției indirecte, conform dispozițiilor art. 16 alin. 3 lit. b C. pen., întrucât inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale și, deși nu l – a urmărit, a acceptat posibilitatea producerii lui – *starea de pericol pentru siguranța traficului rutier*.

La individualizarea pedepsei stabilite în sarcina inculpatului, prima instanță a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C. pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Având în vedere aceste criterii, respectiv atitudinea sinceră a inculpatului în cursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, vârsta inculpatului și posibilitățile de îndreptare a conduitei acestuia, dar și antecedentele penale ale inculpatului, *fapta fiind săvârșită în termenul de încercare al unei condamnări anterioare*, și faptul că acesta a condus un autoturism pe drumurile publice după ce a consumat băuturi alcoolice iar la solicitarea organelor de poliție de a – i fi recoltate probe biologice de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei a refuzat această procedură tocmai pentru a ascunde valoarea reală a alcoolemiei, împrejurare care imprimă faptei inculpatului un grad de pericol social sporit, urmează ca în baza art. 396 alin. 2 din Codul de procedură penală să se dispună condamnarea acestuia pentru săvârșirea infracțiunii de Refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice, faptă prev. și ped. de art. 337 din Codul penal cu referire la art. 5 din Codul penal la pedeapsa închisorii, situată peste minimul special prevăzut de lege, aceasta fiind de natură să realizeze scopul educativ – preventiv prevăzut de legea penală.

Având în vedere aceste aspecte, prima instanță a constatat că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 44 alin. 2 din Codul penal referitoare la pluralitatea intermediară în condițiile în care, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare anterior menționate, *la pedeapsa de 10 luni închisoare la care a fost adăugată în totul amenda penală de 1500 lei*, inculpatul a săvârșit din nou o infracțiune, cea dedusă judecării, și nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă în privința primului termen – *inculpatul V N a fost condamnat la pedeapsa închisorii mai mică de 1 an(10 luni)*.

Mai departe, având în vedere că inculpatul a săvârșit fapta dedusă judecării în termenul de încercare al unei suspendări sub supraveghere, prima instanță a facut aplicarea dispozițiilor art. 96 alin. 4 din Codul penal potrivit cu care, dacă pe parcursul termenului de supraveghere

cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s – a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

Prima instanța nu a făcut în cauză aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. 2 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, având în vedere că aceste dispoziții legale fac trimitere la regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, sub aspectul revocării sau anulării acesteia, iar nu la regimul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, instituție care, sub aspectul revocării sau anulării, este reglementată de dispozițiile art. 96 și 97 din Codul penal actual.

Pentru considerentele anterior expuse, în baza art. 96 alin. 4 și 5 din Codul penal rap. la art. 44 alin. 1 și 2 din Codul penal, prima instanță a revocat suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei rezultante de 10 luni închisoare și 1500 lei amendă penală aplicată prin sentința penală nr. 64/27.07.2011 a Judecătoria S pronunțată în dosar 293/294/2011, definitivă prin Decizia Curții de Apel Alba Iulia nr. 15/24.01.2012.

A descontopit pedeapsa rezultantă de 10 luni închisoare și 1500 lei amendă penală, aplicată prin sentința penală nr. 64/27.07.2011 a Judecătoria S și a repus în individualitatea lor pedepsele de:

- 10 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de Ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, faptă prev. și ped. de art. 321 al. 1 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 320¹ al. 7 din Codul de procedură penală;

- 1.500 lei amendă penală aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de Lovire sau alte violențe, faptă prev. și ped. de art. 180 al. 2 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 320¹ al. 7 din Codul de procedură penală.

A aplicat inculpatului pedeapsa cea mai mare de 1 an și 5 luni închisoare stabilită în prezenta cauză pe care a majorat-o cu 3 luni și 10 zile conform dispozițiilor art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal, urmând ca inculpatul să execute 1 an 8 luni și 10 zile închisoare, care va fi executată în regim de detenție, la care se va adăuga 1.500 lei amendă penală conform dispozițiilor art. 39 alin. 1 lit d din Codul penal.

Împotriva acestei hotărâri a formulat apel Parchetul de pe langa Judecătoria Slatina, susținând ca hotărârea este nelegală, întrucât în cauza erau aplicabile dispozițiile art 86/4 Cp anterior, raportat la art 83 Cp anterior.

II. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept

Problema de drept invocată este : dacă, în aplicarea disp.art. 5 Cod penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, conform art. 86/1 Cp. anterior și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit disp.art. 16 alin.1 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 86/4 alin.1 Cod penal anterior sau conform art. 96 alin. 4 și 5 Cp actual.

III. Examenul de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.:

Potrivit art. 408 și urm. Cod pr. pen., Curtea de apel este învestită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

În speță, s-a ridicat o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei: modul de interpretare a dispozițiilor art. 16 alin 1 din legea 187/2012 privind regimul sancționator al pluralității de infracțiuni, atunci când una dintre acestea este comisa în cadrul termenului de încercare al beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei prev. de art. 86/1 si urm Cp anterior, iar legea penala mai favorabila este legea penala noua. Modul de interpretare a dispozițiilor art. 16 alin 1 din legea 187/2012 se repercutează asupra : condițiilor revocării beneficiului suspendării sub supraveghere , care sunt diferite în cele doua coduri penale succesive; tratamentul sancționator aplicabil în cazul pluralității de infracțiuni în situația revocării beneficiului suspendării sub supraveghere.

Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece s-a constatat că asupra acesteia Înalta

Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă, nici printr-un recurs în interesul legii, așa cum rezultă din evidența sesizărilor publicată pe pagina de internet a instanței supreme.

De asemenea, chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform aceleiași evidențe.

Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, astfel cum au fost exprimate în scris și verbal de procuror și apărătorii inculpaților.

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că stabilirea și executarea pedepsei se realizează potrivit disp.art. 16 din Legea 187/2012 rap.la art. 86 ind. 4 al.1 Cp anterior, iar rațiunea argumentelor sunt cele reținute în Decizia ICCJ nr. 13/2015. A mai arătat că legiuitorul a omis să facă referire la anul și revocarea suspendării sub supraveghere, rațiunea trebuia să fie aceeași ca și în cazul suspendării, situația trebuia să fie similară și în cauza dedusă judecătii.

Avocat R M a arătat că ar trebui avute în vedere disp.art. 16 al.2 din Legea 187/2012 și efectele suspendării potrivit legilor succesive, precizând că ar apărea o discriminare între inculpații care au beneficiat de disp.art. 81 Cp. și cei care au beneficiat de art. 86 ind. 1 Cp. Apreciază că dacă legiuitorul ar fi dorit, ar fi făcut această mențiune și în cazul suspendării sub supraveghere, iar legea ar trebui interpretată ca lege favorabilă cu trimitere la art. 96 Cp. în vigoare, arătând că există cele două decizii ale Curții Constituționale referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a disp. art. 15 din Legea 187/2012.

Inculpatul V N a arătat că își însușește concluziile apărătorului său.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

Soluționarea acestei probleme trebuie să pornească de la scopul reglementării cuprinse în art. 16 alin. 1 din legea 187/2012.

Conform deciziei Curții Constituționale nr. 738/16.12.2014 prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.16 alin.(1) din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, dispozițiile art.16 alin.(1) din Legea nr.187/2012 vizează o categorie aparte de persoane condamnate, și anume cele care au beneficiat de suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Este vorba de persoane condamnate definitiv, cărora le sunt aplicabile dispozițiile art.6 din noul Cod penal referitoare la legea penală mai favorabilă numai dacă pedeapsa pe care o execută depășește maximumul special prevăzut de legea nouă. În ceea ce privește însă modalitatea de executare a pedepsei, și anume *suspendarea sub supraveghere, legiuitorul a preferat*, din considerente care tin de securitatea raporturilor juridice și de respectarea principiilor autorității de lucru judecat și al separației puterilor în stat, *ca aceasta să-si producă efectele până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea definitivă de condamnare.*

Curtea Constituțională a menționat ca suspendarea sub supraveghere prevăzută de noul cod, deși poartă o denumire identică, nu este similară în conținut cu suspendarea sub supraveghere prevăzută de Codul penal din 1969.

Prin Decizia nr.365 din 25 iunie 2014, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.4 din Legea nr.187/2012, Curtea Constituțională a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art.15 alin.(2) din Constituție.

Referitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximumului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă.

Reținând ca în cazul condamnărilor cu beneficiul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 sunt aplicabile dispozițiile art. 6 Cod penal, care privește aplicarea legii penale mai favorabile după rămânerea definitivă a hotărârii pedepsei, ar rezulta ca inclusiv în situația comiterii unei infracțiuni în cadrul

termenului de încercare, revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei nu ar putea fi analizată decât prin prisma dispozițiilor art. 86/4 Cp anterior.

Eventuala incidenta a dispozițiilor art. 96 Cod penal în vigoare ar putea fi analizată numai prin prisma dispozițiilor art. 5 Cp, și anume în cadrul aplicării legii penale mai favorabile în cursul judecării, deci până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru infracțiunea nou comisă în termenul de încercare.

Prin dispozițiile art. 16 alin 2 din legea 187/2012 s-au prevăzut criteriile de stabilire a caracterului mai favorabil al celor două instituții ale suspendării sub supraveghere a executării pedepsei prevăzute în legile penale succesive, criterii care dobândesc valențe juridice numai în conformitate cu art. 5 Cp, după cum se prevede în mod expres, și anume, la stabilirea legii penale mai favorabile în cursul judecării unei infracțiuni, fără însă ca aceste criterii să fie valorificate și la aplicarea dispozițiilor privind revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate prin hotărâre definitivă de condamnare.

În situația în care voința legiuitorului ar fi fost ca și în cazul condamnărilor definitive cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei să se examineze legea penală mai favorabilă conform art. 5 Cp, sub aspectul efectelor acestei instituții, deci inclusiv al cazurilor de revocare, nu s-ar mai fi impus necesitatea reglementării exprese speciale din art. 16 alin 1 din legea 187/2012 privind menținerea măsurii suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare.

Prin decizia nr.677 din 20 octombrie 2015 prin care s-a respins o altă excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art.6 din Codul penal și art.16 din Legea nr.187/2012, **Curtea Constituțională a reluat argumentele expuse în decizia 738/2014, insistând asupra diferențelor dintre cele două măsuri de individualizare a executării pedepsei:** măsurile și obligațiile sunt altele, noul cod prevăzând inclusiv efectuarea de activități neremunerate în folosul comunității, iar obligațiile condamnatului în actuala reglementare sunt diferite de cea veche.

Curtea a apreciat că nu poate fi pus semnul egalității între toate persoanele definitiv condamnate, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică, deoarece diferența rezidă în aceea că, în cazul unei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximumul special al noii reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-se astfel în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art.14 din Codul penal din 1969, cât și de art.6 din Codul penal actual, pe când în cazul celeilalte categorii sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximumul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art.15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată însă în Codul penal actual.

O altă consecință a principiului stabilit de Curtea Constituțională conform căruia în cazul condamnărilor cu beneficiul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 sunt aplicabile dispozițiile art. 6 Cod penal, și deci nu art. 5 Cp, ar determina neincluderea prevederilor legale privind revocarea suspendării sub supraveghere în cadrul operațiunii de determinare a legii penale mai favorabile, atunci când pe rol se afla judecarea unei infracțiuni comise în cadrul termenului de încercare al suspendării. În acest fel, se menține autoritatea de lucru judecat a hotărârii de condamnare și securitatea raporturilor juridice.

Menținerea măsurii suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicată în baza Codului penal din 1969 și după intrarea în vigoare a Codului penal, până la împlinirea termenului de încercare stabilit prin hotărârea de condamnare, dispusă prin dispozițiile art. 16 alin 1 din legea 187/2012 privește toate efectele acestui mijloc de individualizare a executării pedepsei, legiuitorul nefăcând nicio distincție cu privire la conținutul ori efectele suspendării sub supraveghere, astfel ca în lipsa unei distincții, prevederea legală ar trebui să fie interpretată și aplicată unitar.

In cazul săvârșirii unei infracțiuni in cadrul termenului de încercare al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate in baza Codului penal anterior, pentru care legea penala mai favorabila este Codul penal in vigoare, eventuala aplicare a dispozițiilor art. 96 Cp privind revocarea suspendării produce efecte mai favorabile, atât sub aspectul condițiilor in care operează revocarea , dar si in privința tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni.

In egala măsura, reținerea si aplicarea dispozițiilor art. 96 Cp privind revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate in baza codului penal anterior ar trebui sa determine, corelativ, modificarea măsurilor de supraveghere potrivit noului Cod penal, ceea ce ar însemna o reindividualizare a pedepsei, având drept consecință afectarea principiului autorității de lucru judecat. In caz contrar, condamnarea anterioara cu suspendarea sub supraveghere ar fi suspusa concomitent, in privința conținutului si efectelor, a doua legi: codul penal anterior care continua sa reprezinte baza legala a masurilor de supraveghere , a duratei termenului de încercare, dar si efectelor la împlinirea termenului de încercare(reabilitarea de drept) ; codul penal in vigoare va reprezenta baza legala a condițiilor revocării beneficiului suspendării sub supraveghere . S-ar ajunge astfel ca o măsura de individualizare a executării pedepsei sa fie guvernata simultan de doua legi penale diferite .

Posibilitatea de a reexamina condițiile de revocare a beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei aplicate prin hotărâre definitiva conform codului penal anterior , in virtutea principiului legii penale mai favorabile, conform art. 5 Cp ar trebui , daca este admisa, sa beneficieze de o aplicare unitara, inclusiv in situația comiterii unei infracțiuni in cadrul termenului de încercare al suspendării, dar după intrarea in vigoare a noului cod. Noua infracțiune va fi judecata conform principiului activității legii penale, prev. de art. 3 Cp, deci conform noului cod, dar revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere a condamnării definitive anterioare va fi supusa analizei incidenteii legii penale mai favorabile. In aceasta din urma situație , aplicarea art. 5 Cod penal va privi numai revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere, nu si infracțiunea judecata, in sa va trebui analizat in ce măsura acest mod de aplicare a legii penale mai favorabile in cursul judecării corespunde sensului reglementarii art. 5 Cod penal.

Un alt motiv pentru care interpretarea dispozițiilor art. 16 alin 1 din legea 187/2012 ridica probleme rezida din examinarea comparativa cu dispozițiile art. 15 alin 2 din aceeași lege, in care s-a menționat in mod expres ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării sau anularii acesteia, este cel prevăzut de codul penal din 1969. Reglementarea cuprinsa in dispozițiile art. 16 alin 1 din legea 187/2012 , referindu-se la menținerea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei , nu mai cuprinde si o dispoziție similara in ceea ce privește condițiile revocării sau anularii suspendării sub supraveghere . In acest mod s-ar putea interpreta, per a contrario, ca in acest ultim caz , regimul revocării suspendării sub supraveghere nu mai este cel prevăzut de codul penal anterior, ci se va include si analiza in cadrul operațiunii globale a determinării legii penale mai favorabile , conform art 5 Cp, pentru noua infracțiune comisa in termenul de încercare.

Totodată, trebuie menționat ca dispozițiile art. 86/4 Cp anterior privind condițiile de revocare a beneficiului suspendării sub supraveghere fac trimitere in mod expres la condițiile art. 83 Cp privind condițiile revocării beneficiului suspendării condiționate a executării pedepsei, condiții care, in virtutea art. 15 alin 2 din legea 187/2012 se mențin si in viitor, pana la împlinirea termenului de încercare. Reglementarea expresa cuprinsa in dispozițiile art. 15 alin 2 Cp privind aplicarea codului penal anterior cu privire la cazurile de revocare sau anulare a beneficiului suspendării condiționate a executării pedepsei ar putea avea explicația in inexistenta in noua legislație penala a unei instituții similare ori comparabile cu cea reglementata de art. 81-82 Cp anterior, iar pentru a asigura previzibilitatea in executarea acestei masuri si a evita crearea unor probleme jurisprudențiale, legiuitorul a construit o reglementare detaliata.

VI. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe

În jurisprudența Curții de Apel C. au fost identificate următoarele hotărâri în care a fost incidenta problema de drept pusă în discuție: decizia penală nr. 1559/26.11.2015 care se va atașa, decizia penală nr. 202/2016(nemotivata pana in prezent, prin care s-au respins apelurile declarate împotriva unei sentințe penale prin care s-a făcut aplicarea art. 96 Cp actual), decizia penală nr. 160/05.02.2016 prin care s-a făcut aplicarea art. 86/4 Cp anterior rap. la art 16 din legea 187/2012.

Au fost identificate decizii ale Curții Constituționale : nr. 738/16.12.2014 si respectiv decizia nr.677din 20 octombrie 2015, prin care s-a analizat prevederea cuprinsa in art. 16 alin 1 din legea 187/2012.

VII. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele expuse anterior, constatând cu prioritate admisibilitatea procedurii, conform art. 475 Cod pr. pen., instanța va dispune, în temeiul art. 476 alin.1 C.pr.pen., sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept puse în discuție și prezentată în cele ce preced.

VIII. Cu privire la fondul cauzei

În baza art.475 Cod pr.pen., va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei probleme de drept:

Dacă, în aplicarea disp.art. 5 Cod penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, conform art. 86/1 Cp. anterior și, respectiv o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit disp.art. 16 alin.1 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 86/4 alin.1 Cod penal anterior sau conform art. 96 alin. 4 și 5 Cp actual.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În baza art.475 Cod pr.pen., sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei probleme de drept:

Dacă, în aplicarea disp.art. 5 Cod penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care potrivit Codului penal anterior a fost aplicată printr-o hotărâre definitivă o pedeapsă cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei conform art. 86/1 Cp. anterior și respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este considerată legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei rezultante în urma revocării suspendării sub supraveghere se realizează potrivit disp.art. 16 alin.1 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 86/4 alin.1 Cod penal anterior sau conform art. 96 alin. 4 și 5 Cp actual.

Fără cale de atac cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Amână judecarea cauzei la data de 8 aprilie 2016, ora 9,00.

Pronunțată în ședința publică de la 26 februarie 2016.

Președinte,
R E C

Judecător,
M E M

Grefier,
L M P